

Správa o činnosti SZČPV za roky 2008 – 2012

Vážení hostia, vážené dámy, vážení páni, milí priatelia!

Dovoľte mi, aby som Vás informoval o činnosti Svetového združenia bývalých čs. politických väzňov, ako aj o jeho Sekcii násilne odvedených a o Sekcii FCL.

Od roku 2006, kedy do Sekcie násilne odvedených vstúpili bývalí členovia dnes už nečinného SANO, je táto sekcia najpočetnejšou v našej organizácii, a preto svoju správu o činnosti za roky 2008 až 2012 začnem touto agendou.

V súčasnosti evidujeme v Sekcii násilne odvedených 747 evidovaných členov. K dnešku sme vydali oprávneným osobám 638 preukazov na prepravu.

Ako viete po dohode s príslušnými dopravnými podnikmi v Bratislave, Košiciach a Prešove boli v týchto najväčších krajských mestách v roku 2008 vydané nové dopravné tarify, ktoré uznávajú preukazy na prepravu členov SZČPV, ktoré obsahujú osobné údaje v súlade so zákonom o ochrane osobných údajov, teda v ktorých sa už neuvádza rodné číslo, ale číslo rozhodnutia MS SR alebo osvedčenia. Mesto Prešov v roku 2011 zrušilo bezplatné cestovné, k čomu sa podrobne vrátim v ďalšej časti tejto správy. Z dôvodu transparentnosti na internetovej stránke SZČPV pre potreby dopravných podnikov aktualizujeme údaje o počte vydaných preukazov na prepravu. DP Mesta Košice novou tarifou ukončil uznávanie preukazov SANO k 1.1.2008.

Obdobne sme sa dohodli aj so spoločnosťou T-COM, ktorá je nástupcom Slovenských telekomunikácií, na plnom akceptovaní zvýhodnenia pre oprávnené osoby na základe osvedčenia vydaného SZČPV.

Bývalá vláda M. Dzurindu v roku 2003 necitlivými krokmi v sociálnej oblasti zrušila zľavy v železničnej a autobusovej doprave a prechodom právomoci na mestá a VÚC došlo postupne k rušeniu zliav aj v MHD vo viacerých mestách na Slovensku.

Bohužiaľ, ani po rokovaníach s MDPT SR a so zástupcami rezortu na čele so štátnym tajomníkom ministerstva p. Ing. Milanom Mojšom v roku 2007 sa nepodarilo obnoviť tieto zrušené zvýhodnenia na cestovnom pre našich členov. Predmetom rokovania boli otázky súvisiace s možnosťou obnovenia zliav na železnici SR pre našich členov a pre oprávnené osoby v zmysle zák. SNR 119/90 a 319/91 Zb.

Doposiaľ sa nezmenilo stanovisko Ministerstva, z ktorého vyplýva, že Ministerstvo nemá záujem na riešení zrušených zliav a jednoducho sa vyhovorilo na to, že to už nespadá do jeho kompetencie, ale do kompetencie železničných a autobusových spoločností, či príslušných VÚC. Ministerstvo nám odporučilo rokovať s týmito subjektmi samostatne.

V praxi to v súčasnosti vyzerá tak, že uznávanie zliav v MHD a doprave je už len otázkou dobrej vôle a ľudského prístupu kompetentných, a nie povinnosťou zo zákona o mimosúdnych rehabilitáciách, ako sa to – žiaľ – potvrdilo v Prešove, kde primátor a poslanci v roku 2011 zrušili napriek našim žiadostiam, adresovaným priamo primátorovi Hagyarimu a poslancom Mestského zastupiteľstva, bezplatné cestovné v MHD pre oprávnené osoby, vrátane členov Slovenského zväzu protifašistických bojovníkov (SZPB), ktorí mali najviac vydaných preukazov na prepravu. Svoj krok zdôvodnili tým, že nebolo možné kontrolovať, či boli preukazy vydávané oprávneným osobám. V podstate sme doplatili na zneužívanie bezplatného cestovného členmi SZPB, kde preukazy mali aj mladí ľudia, ktorí ich dedili po svojich rodičoch a starých rodičoch.

V našich žiadostiach sme argumentovali tým, že zoznamy našich členov sú uverejnené na internete aj s číslami rozhodnutí MS SR o priznaní odškodnenia.

Pre Mesto Prešov však bolo vhodnou zámenkou, aby nám nevyhovelo, práve poukazovanie na nepoctivý prístup SZPB a o naše dôvody sa nezaujímal.

Oslovili sme aj VÚC a mestá, kde zľavy v MHD neplatia – Banskú Bystricu, Poprad a iné. Priamo od primátora Banskej Bystrice sme dostali zamietavú odpoveď, že mesto nemá peniaze a SAD je v strate.

Od roku 2006 sme sa viackrát obracali so žiadosťami priamo aj na primátora Popradu Ing. Antona Danka, pretože Mesto Poprad zľavy v MHD zrušilo v roku 2005. Dostali sme viaceré prísľuby, že sa bezplatné cestovné pre nás obnoví, ale dodnes sa tak nestalo.

Primátori a poslanci nemajú záujem riešiť naše problémy, preto nám neostáva nič iné, ako kandidovať v komunálnych voľbách do verejnej samosprávy – či už miestnej, alebo v rámci VÚC. To je totiž jediná cesta, ako dosiahnuť presadenie našich oprávnených požiadaviek.

SZČPV už od prijatia opatrení na dodatočné odškodnenie obetí komunizmu v Českej republike, ktoré prijala vláda vo forme nariadení o vyplatení jednorazového finančného príspevku, ako aj príplatku k dôchodku, poukazyvalo na diskrimináciu obetí komunizmu na Slovensku. Oneskorene bol prijatý zákon o poskytnutí jednorazového finančného príspevku, ten sa však stále nevzťahoval na občanov násilne odvlečených do pracovných táborov v bývalom ZSSR. Dodávam, že výška príspevku bola v porovnaní s priznaným príspevkom v Českej republike len tretinová. Keďže v tom čase sa nikto nezastal aj násilne odvlečených a SANO sa neozvalo, jednorazový finančný príspevok sa na násilne odvlečených a ich príbuzných nevzťahoval.

V roku 2007 bol rovnako oneskorene v SR prijatý aj zákon č. 274/2007 Z.z. o príplatku k dôchodku pre politických väzňov, ktorý bol od samého začiatku nedostatočný a zjavne diskriminačný najmä voči občanom násilne odvlečeným. Neskôr bol tento zákon novelizovaný a rozšírený o okruh oprávnených osôb z radov príslušníkov bývalých PTP.

Na základe našich kritických pripomienok predložených poslancom NR SR ako aj vláde SR, vrátane v tlači publikovaných článkov o diskriminácii násilne odvlečených, bola napokon prijatá ďalšia novela tohto zákona, ktorá rozšírila okruh oprávnených osôb aj o časť občanov násilne odvlečených do pracovných táborov v bývalom ZSSR.

Novelu zákona podali ť poslanci za SNS Ján Slota a Rafael Rafaj.

K tejto novele sme mali značné kritické výhrady a považovali sme ju za narychlo pripravenú a nedostatočnú.

Na príplatok k dôchodku totiž podľa návrhu novely nemali nárok viaceré skupiny občanov:

- a) tí, ktorí neboli v pracovných táboroch v bývalom ZSSR viac ako tri mesiace a umreli skôr
- b) tí, ktorí sa narodili v pracovných táboroch, na čo sme upozorňovali predkladateľov novely zákona. Naše námietky nimi neboli akceptované.

Ďalší nedostatok zákona sme zistili po tom, keď si oprávnené osoby – siroty, ktorým rodič zomrel v pracovnom tábore v čase, kedy ešte nedovršili 18 rokov – uplatnili nárok na príplatok k dôchodku.

Sociálna poisťovňa začala paušálne zamietat' žiadosti týchto našich členov s odôvodnením, že ich rodičia neboli popravení, ani usmrtení, ale v gulagoch len zomreli!

Novela zákona č. 274/2007 Z.z. o príplatku k dôchodku, ktorá mala aspoň čiastočne zmierniť spôsobenú traumu zo smrti živiteľa a rodiny, im – žiaľ – priniesla len ďalšiu traumu v podobe necitlivého zamietnutia žiadosti o príplatok k dôchodku.

Na odporúčanie SZČPV oprávnené osoby proti rozhodnutiu sociálnej poisťovne podali opravný

prostriedok vecne príslušným súdom, ktoré v identickej veci vydali rozdielne rozhodnutia.

Podľa ďalšieho výkladu príslušného zákona Sociálnou poisťovňou nárok na príplatok nevznikol, pretože odvečenie do bývalého Zväzu sovietskych socialistických republík **nie je väzbou alebo výkonom odňatia slobody**, a preto pozostalá osoba nemá nárok na príplatok k dôchodku.

Toto stanovisko sme uverejnili aj s kritickým komentárom na našej internetovej stránke a v tejto súvislosti sme oslovili viaceré médiá .

Televízia JOJ priniesla vo svojom spravodajstve reportáž aj s názormi niektorých našich členov. Stanovisko Sociálnej poisťovne sme označili ako **krajný cynizmus, akým by bolo popieranie holokaustu – tvrdením, že umiestnenie v nacistických koncentračných táboroch nebolo väzbou alebo výkonom trestu odňatia slobody.**

Je potrebné uviesť, že definícia politického väzňa je jednoznačne stanovená zákonom č. 219/2006 Z.z. o protikomunistickom odboji v § **6-politický väzeň (1) účastníkom protikomunistického odboja je občan, ktorý bol politickým väzňom alebo bol z politických dôvodov internovaný, alebo bol v období rokov 1948-1953 zaradený do vojenských táborov nútených prác, alebo bol v rokoch 1944-1946 civilnou osobou protiprávne násilne odvečenou do bývalého ZSSR a do táborov, ktoré mal býv. ZSSR zriadené v iných štátoch.**

Dňa 3.7.2009 sme podali žiadosť o novelu zákona č. 274/2007 Z.z., - tak, aby sa vzťahovala aj na siroty po obetiach odvečených do gulagov. Žiadosť sme odoslali poslancom J. Slotovi a R. Rafajovi, ktorí boli predkladateľmi zákona. Rovnako sme oslovili aj vládny Smer SD, a riaditeľ Sociálnej poisťovne nám dňa 15.7.2009 odpovedal, že Sociálna poisťovňa podá návrh na novelu zákona tak, aby sa zákon vzťahoval aj na tých, ktorým rodičia zahynuli v sovietskych pracovných táboroch. Na podnet Sociálnej poisťovne a poslancov Smeru – SD bol v zrýchlenom konaní prijatý zákon č. 285/2009 Z.z. zo dňa 19. júna 2009 o poskytovaní príspevku účastníkom národného boja za oslobodenie a vdovám a vdovcom po týchto osobách a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorým bol novelizovaný zákon č. 274/2007 Z.z. a súvisiace zákony a slovo **usmrtenom** sa nahradilo slovom **zomretom**.

Takže naša snaha a súdne konania, čo niektorí členovia SNO kritizovali, nebola márna, pretože príspevok vo výške 92 eur mesačne už dostali späť od 1.1.2009 aj naši členovia, ktorí mali podanú žiadosť pred účinnosťou zákona 1.9.2009.

Od našich členov sme sa ale dozvedeli, že zákon o príplatku k dôchodku sa nevzťahuje na členov, ktorým nebol priznaný starobný dôchodok. Sú to ženy v domácnosti, ktoré nepracovali z dôvodu starostlivosti o viacdtnú rodinu.

Tieto majú najnižší príjem a sú sociálne odkázané na dávku v hmotnej núdzi. Keďže sa jedná o najslabšiu sociálnu skupinu, podal som dňa 15.2.2011 návrh o novelizáciu zákona č. 274/2007 Z.z. premiérke Radičovej a poslaneckým klubom.

Bohužiaľ, bývalá premiérka bola tak zaneprázdnená otázkami súvisiacimi s eurovalom a udržaním koalície, že si nenašla čas ani na to, aby aspoň potvrdila doručenie našej žiadosti.

V najbližšom čase sa obrátim na poslankyňu Mgr. Helenu Mezenskú zo strany OĽaNO a poslancov strany Smer –SD so žiadosťou o novelizovanie zákona tak, aby sa odstránila aj táto tvrdosť zákona.

Vo svojej správe chcem informovať členov Sekcie príbuzných po príslušníkoch Francúzskej cudzineckej légie o krokoch, ktoré sme podnikli v rokoch 2008 až 2012 vo veci doposiaľ nevyplatených žoldov po ich príbuzných.

Po prevzatí agendy od pána Štefana Pazderu z Prešova, ktorý túto agendu inicioval, sme z doteraz doručených písomností zistili, že postup prostredníctvom bývalého ministra zahraničných vecí Eduarda Kukana k ničomu pozitívnemu nevedol.

Rozhodli sme sa preto obrátiť priamo na bývalého prezidenta Francúzska Nikolasa Sarkozyho.

Prezident Nicolas Sarkozy sa k pozostalým po príslušníkoch Francúzskej cudzineckej légie,

ktorí bojovali v rokoch 1946-1954 za koloniálne záujmy Francúzska vo Vietname, zachoval rovnako hanebne ako ministerský predseda Edouard Daladier v Mníchove v roku 1938, kedy zradil svojho spojenca – bývalé Československo – a podhodil ho Adolfovi Hitlerovi.

Ako potvrdzuje posledná odpoveď na list dcéry bývalého legionára L. Bardiovského, francúzsky prezident jej listy, rovnako ako aj žiadosti Svetového združenia bývalých čsl. politických väzňov o navrátenie dedičstva po bývalých legionároch ignoroval a formálne ich odstupoval inštitúciám, ktoré o riešenie problému legionárov okradnutých o žoldy nemali nikdy záujem.

Je poľutovania hodné, že Francúzsko – na rozdiel od Veľkej Británie alebo Nemecka, ktoré nezabúda na tých, ktorí obetovali svoje životy za záujmy štátu – nielenže týchto ľudí obetovalo, ale navyše ich konfiškáciou v rozpore s vlastnými zákonmi okradlo o ťažko zarobené žoldy ako potvrdzuje [odpoveď Ministerstva obrany zo dňa 21.2.2002](#), v ktorej sa uvádza, že podľa civilného občianskeho zákona článku 2262 a 2264 mzdy, nedoplatky, sumy uložené do úschovy sú premlčané po tridsiatich rokoch. Z toho vyplýva, že všetky bankové vklady legionárov boli skonfiškované. Svetové združenie bývalých čsl. politických väzňov opakovane žiadalo o pomoc nielen Slovenské veľvyslanectvo v Paríži, ale aj členov vlády vrátane E. Kukana.

Je smutné, že všetkým slovenským politikom a pracovníkom veľvyslanectva bol osud našich občanov - účastníkov bojov v Indočíne úplne ľahostajný – práve tak, ako im je ľahostajná aj sociálna situácia ich pozostalých.

Všetci oslovení sa alibisticky stotožnili so stanoviskom Ministerstva obrany FR a zbabelo mlčali.

Nikto z kompetentných nemal záujem preveriť, či je stanovisko Ministerstva obrany v súlade s francúzskymi zákonmi. Podobný prístup zaujali slovenské inštitúcie aj v prípade nezákonnej adopcie slovenských detí vo Veľkej Británii, ako ste mohli nedávno vidieť v televízii.

Z viacerých nezávislých zdrojov priamo z Francúzska, vrátane organizácií vojnových veteránov sme zistili, že podľa občianskeho zákonníka sa tridsaťročná lehota vzťahuje len na komerčné a civilné záležitosti a je potrebné zohľadniť aj prekážky a dôvody, pre ktoré nebolo možné pohľadávku uplatniť. V tomto prípade Francúzsko úplne ignorovalo existenciu železnej opony a komunistický režim v Československu ako prekážku pre uplatnenie pohľadávok na vyplatenie žoldov.

Zistili sme, že na žoldy, ako aj výsluhové dôchodky vojakov sa nevzťahuje civilný zákonník a je povinnosťou štátu ich vyplatiť, ak neexistuje prekážka v tom, že bol vojak odsúdený za spáchaný trestný čin, navyše v prípade niektorých legionárov, ktorí sa dostali do zajatia a neskôr boli v komunistických štátoch odsúdení, sa malo k nim pristupovať ako k politickým väzňom.

Zavadzajúca je aj [odpoveď Ministerstva obrany a bývalých bojovníkov zo dňa 5.5.2011](#)

v ktorej sa uvádza, že v danom prípade platí štvorročný cyklus premlčania podľa zákona z 23. januára 1831 a nariadenie štvorročného cyklu podľa zákona z 31. decembra 1968. V prípade legionárov sa jednalo o vklady vo francúzskej banke, a teda ide o dedičstvo, ktoré nie je možné premlčať.

Žold je daný zákonom a aj po smrti vojakov-legionárov majú naň nárok pozostalí ako na dedičstvo, ktorého ochranu priamo zaručuje aj Dohovor o základných ľudských právach a slobodách.

Konfiškáciou nevyplatených žoldov legionárov slovenského pôvodu Francúzsko flagrantne a bezprecedentne porušilo aj právo na ochranu vlastníctva, rovnako garantované Dohovorom o základných ľudských právach a slobodách.

Po vyčerpaní všetkých možností sme 23.12.2011 podali hromadnú sťažnosť Európskemu súdu pre ľudské práva v Štrasburgu zastúpení JUDr. Škrabalom z Banskej Bystrice.

9. mája 2012 Európsky súd odmietol túto sťažnosť ako neprijateľnú bez uvedenia konkrétnych dôvodov, čo nerobili ani súdy v čase nacizmu a komunizmu. Kritické stanovisko k rozhodnutiu ECHR sme uverejnili na našej webovej stránke.

Našou poslednou šancou ostáva už len podanie sťažnosti Európskej komisii a prípad medializovať najmä v zahraničných médiách, čo si však vyžaduje preklady do cudzích jazykov a veľkú časovú investíciu.

Z doterajších negatívnych skúseností z prístupu Francúzka a ECHR je evidentné, že Francúzsko otvorením kauzy nevyplatených žoldov nechce vyvolať precedens, podľa ktorého nárok na nevyplatené žoldy by získali všetci bývalí príslušníci FCL z uvedeného obdobia aj z iných krajín.

SZČPV v roku 2009 dostalo dotáciu MV SR vo výške 6600,- E na základe výnosu ministra vnútra SR ako organizácia, ktorá okrem inej činnosti spadajúcej do tohto výnosu organizuje pietne a spomienkové akcie za obete totalitných režimov. Nakoľko členské sme znížili a jeho výška nepostačuje ani na základný chod organizácie a nájomné za kanceláriu, z tejto dotácie sme okrem hospodársko-správnych výdavkov financovali pietne akcie v Poprade a Kežmarku.

Vydali sme dve knihy: Sibírske utrpenie – od Mikuláša Zseitlika a Novodobé galeje prežité v rokoch 1945-1953 – od nášho člena Jozefa Tekeliho.

V roku 2010 sme od Ministerstva vnútra SR dostali dotáciu vo výške 7000,- EUR.

V Liptovskej Tepličke sme 6.6.2010 odhalili pamätnú tabuľu nebohému pátrovi františkánskej rehole Cyrilovi Bystríkovi Janíkovi, odsúdenému v roku 1986.

Uskutočnili sme spomienkové akcie v Kežmarku pri Pamätníku usmrteným na hraniciach a pri príležitosti 42. výročia okupácie Československa sme pripravili pietnu spomienku v Poprade dňa 21. augusta 2010. Vydali sme aj dva informačné spravodaje, ktoré sme poštou poslali členom SZČPV.

V roku 2011 po nástupe nového ministra vnútra Daniela Lipšica sme prvýkrát od roku 2006 dotáciu na činnosť nedostali. Ako zámienka k tomu poslúžilo, že sme nepredložili úradné potvrdenie z inšpektorátu v Prešove o tom, že nezamestnávame nelegálne cudzincov. V skutočnosti nemáme žiadnych zamestnancov v trvalom pracovnom pomere, len pracovníkov na dohodu. Tak ako každý rok predtým, sme predložili len čestné vyhlásenie, že nezamestnávame nelegálne cudzincov. Z dôvodu neposkytnutia dotácie sme pracovali celý rok bez nároku na odmenu a pietne akcie sme uskutočnili len symbolicky. Vtedajší poslanec za Smer-SD JUDr. Róbert Kaliňák nám z vlastných peňazí poslal 200,- EUR na uskutočnenie pietnej spomienky 21. augusta v Poprade. Vydali sme informačný spravodaj č. 3., v ktorom sme uverejnili list D. Lipšicovi s názvom Pán minister môžete sa hanbiť.

V roku 2012 sme dostali dotáciu vo výške 6000,- E. Vydali sme v reedícii knihu MUDr. Alice Hovancovej „Spoveď odvečeného – krížová cesta gulagom“. Uskutočnili sme tri pietne spomienkové akcie. V Liptovskej Tepličke, Kežmarku a Poprade. Po zrušení zvýhodneného cestovného v Prešove začínalo byť zrejme, že politickí väzni a násilne odvečení sa dostávajú na okraj spoločenského záujmu. Je otázkou času, kedy sa začnú rušiť tieto výhody i v Bratislave a Košiciach. Z tohto dôvodu nám neostáva nič iné, ako kandidovať v komunálnych a parlamentných voľbách.

V roku 2011 a pred parlamentnými voľbami v roku 2012 som oslovil som stranu SAS a Igora Matoviča, aká je možnosť, aby v náš prospech podávali návrhy v NRSR. O túto problematiku, žiaľ, neprejavili záujem. Prijal som preto ponuku Ľudovej strany Naše Slovensko, ktorá ako jediná nám ponúkla miesto na kandidátke do predčasných volieb v roku 2012. Kandidoval som za túto stranu na piatom mieste. Zisk strany bol 1,58 % , čo pri viacerých chybách tejto strany, ktoré tu nebudem rozvádzať, nestačilo na účasť v parlamente.

S viacerými členmi z východného Slovenska sme sa pokúsili zmeniť stanovú tejto strany a urobiť z nej štandardnú politickú stranu so zahraničnými kontaktmi, ktoré sme mohli získať vďaka našim členom v zahraničí. Bohužiaľ, pán Kotleba návrh odmietol rovnako, ako odmietol umožniť niektorým našim členom vystúpenie v TV Markíza a TA3. V apríli 2012 sme preto ukončili spoluprácu s ĽSNS.

V súčasnosti pracujeme na získaní podpory kandidatúry našich členov v komunálnych voľbách v roku 2014. Nadviazali sme kontakty s Občianskym združením 7 statočných z Košíc JUDr. Vladimíra Gurtlera. Toto združenie bolo úspešné vo voľbách do mestského zastupiteľstva v Košiciach a má tam v súčasnosti niekoľko poslancov. Združenie sa má stať do konca roku 2012 politickou stranou a v súčasnosti už má vyzbieraných vyše 9000 podpisov. Spolupráca s týmito poslancami bude pre nás zárukou, že Mesto Košice v budúcnosti nezruší bezplatné cestovné tak, ako to urobilo Mesto Prešov.

Nechceme sa zameriavať len na jednu politickú stranu, preto som oslovil poslankyňu NR SR pani Mgr. Helenu Mezenskú.

Dňa 26.9.2012 sme sa s pani Elenou Bačkorou zúčastnili v Košiciach ako zakladajúci členovia zriadenia krajskej organizácie Slovenskej ľudovej strany pre VÚC Košice a VÚC Prešov. Zriadeniu krajskej organizácie SLS predchádzalo úspešné rokovanie s predsedom strany RNDr. Andrejom Trnovcom v Bratislave. Dohodli sme sa, že táto strana umožní kandidovať v budúcoročných voľbách do VÚC, ako aj v regionálnych voľbách v roku 2014 za túto stranu aj členom SZČPV a Sekcie násilne odvečených. V súčasnosti evidujeme záujem o vstup do tejto strany, čím je daný predpoklad vzniku silnej organizácie v rámci východného Slovenska. Jej cieľom je, okrem toho, že nám umožní kandidovať v komunálnych voľbách a voľbách do VÚC, aj snaha o spojenie všetkých národne orientovaných strán ako SNS, NAS a ďalších do spoločného národného a kresťanského bloku. To je naša jediná nádej ako dosiahnuť, aby sa obeť komunizmu nedostali na okraj spoločenského záujmu. V tejto súvislosti by som Vás chcel informovať, že som prijal ponuku Slovenskej ľudovej strany kandidovať vo voľbách v roku 2013 na post predsedu a poslanca VÚC Prešov. Taktiež som sa rozhodol na podnet našich členov zo zahraničia, ako aj viacerých občanov Popradu vyzvať súčasného primátora Popradu Antona Danka, aby odstúpil zo svojej funkcie pre podozrenie z neprimeraného a netransparentne získaného majetku v období výkonu funkcie primátora. Ide o automobil v cene vyše päť a pol milióna bývalých slovenských korún, ktorý mal dostať údajne do daru, byt v Londýne, luxusné byty jeho manželiek v Bratislave, údajné účty v hodnote niekoľko miliónov eur v zahraničných bankách a iný majetok. Jeho meno sa tiež uvádza v neslávne známom spise SIS s názvom Gorila.

Dňa 10.9.2012 som vyzval ako tajomník SZČPV v mene bývalých politických väzňov SZČPV pána primátora, aby zvážil svoje ďalšie zotrvanie vo funkcii. Táto výzva bola medializovaná aj v tlači a pán primátor ju okamžite odmietol a označil za kampaň proti nemu. 11.9.2012 som preto vyzval poslancov MZ Poprad, aby iniciovali referendum o odvolaní primátora tak, ako poslanci vo Veľkom Šariši. Následne bol zo strany viceprimátorov a primátora vyvíjaný slovný nátlak na pani predsedníčku Eleny Bačkorovú, aby sa dištancovala v mene SZČPV od tejto výzvy, čo odmietla. Následne primátor, ako sa preukázalo, zasahoval v rozpore so zákonom o občianskych združeniach aj do činnosti PV ZPKO bez vedomia predsedníctva v Bratislave. Keď som žiadal pána primátora o obnovenie bezplatného cestovného pre našich členov, o politických väzňov nemal záujem; začal sa o nich zaujímať až po jeho kritike. Ako už informovala regionálna tlač – Podtatranský kuriér 2. 10. 2002, dňa 6. 6.2012 sa začína v Poprade petičná akcia za vyhlásenie referenda o predčasných voľbách a súčasne aj petičná akcia na podporu mojej kandidatúry na primátora s podporou Slovenskej ľudovej strany. V uvedenom týždenníku boli publikované základné body volebného programu:

1. zníženie platu primátora o 60%, (v súčasnosti má vyše 4000,- EUR. Dodávam, že primátor oveľa väčšieho Prešova má plat 2500,- EUR.)
2. jeden viceprimátor s platom primeraným jeho iným príjmom,
3. povinné preukazovanie majetku primátora a jeho rodinných príslušníkov nachádzajúceho sa v SR a v zahraničí, vrátane bankových účtov pred nástupom do funkcie a rovnako i po odchode z funkcie, vrátane každoročného zverejňovania nárastu majetku tak, ako je to zaužívané v civilizovaných demokratických štátoch USA a Európy,

4. maximálne využitie princípu priamej demokracie podľa vzoru Švajčiarska a zavedenie minireferenda s minimálnymi ekonomickými nákladmi k podstatným zákonom, ktoré sa týkajú občanov a majetku mesta, aby funkcia primátora v Poprade už nemohla byť verejne označovaná ako najvýnosnejší zárobkový podnik.

Za 11 rokov od vzniku našej organizácie, ako viete, som vždy pracoval bez nároku na odmenu a nikdy by som neurobil nič, čo by poškodilo obeť komunizmu a stalinizmu. Vždy som pracoval v prospech organizácie a jej členov – či už pri podávaní návrhov zákonov, alebo vyhlásení k spoločensko-politickým udalostiam, ako bývalý predseda a neskôr tajomník mám mandát pre styk s médiami a editovanie našej internetovej stránky, ktorú robím už 11 rokov bez nároku na odmenu. Robím to na pamiatku našich zosnulých členov, ktorí keby žili, určite by nechceli, aby sme boli len dekoráciou a okrasou pre našich mocipánov pri pamätných akciách a po zvyšok roka aby sme čušali v kúte. V mene obetí komunizmu máme morálne právo ozvať sa, ak sa zákony a právo porušujú a na to si musia novodobí mocipáni zvyknúť. Doteraz som vždy pomáhal ja Vám, dnes by som Vás chcel poprosiť, aby ste pomohli Vy mne a podporili svojim hlasovaním moju snahu v súvislosti s kandidatúrou či už na post primátora v Poprade, alebo predsedu či poslanca VÚC, aby sme spoločne mohli presadzovať naše oprávnené požiadavky.

Pre našu ďalšiu činnosť, okrem toho čo som povedal, je našou prioritou podpora Projektu inštalácie Centrálného pamätníka násilne odvlečeným v Turni nad Bodvou – v podobe Kristovho kríža na úpäti turnianskeho skalného štítu v údolí Bodvy. Tento medzinárodný projekt, o podrobnostiach ktorého Vás bude informovať pán Dr. Koteles, má mimoriadny význam pre zachovanie historickej pamäte – ako odkaz mladej generácii.

Pre záujem Mesta Košice o inštaláciu Centrálného pamätníka obetiam okupácie Československa 21. augusta 1968 výbor schválil ukončenie zbierky na uvedený pamätník pre neschopnosť poslancov MZ v Košiciach od roku 2007 vypracovať naň projekt.

Zámer poslancov spojiť tento pamätník s udalosťami tzv. nežnej revolúcie zo 17. novembra 1989 je zo spoločenského, i historického hľadiska pre nás neprijateľný.

Výnos zo zbierky vo výške 11 495.- Sk (381,56 EUR) bol z tohto dôvodu presunutý do zbierky na vyhotovenie centrálného pamätníka násilne odvlečeným.

Výbor SZČPV dňa 28.5.2011 schválil vyhlásenie zbierky na centrálny pamätník násilne odvlečeným do pracovných táborov v bývalom ZSSR v Turni nad Bodvou. V súčasnosti predstavuje výnos zbierky na tento účel sumu 609,36 EUR. Nakoľko odbor životného prostredia nechce povoliť inštaláciu tohto pamätníka z dôvodu piateho stupňa ochrany, po členskej schôdzi sa obrátim na pána Ministra Dušana Čaploviča, ktorý sa zúčastnil na pietnej spomienke v Košiciach v roku 2007 a požiadam ho o prijatie zástupcov našej organizácie a intervenciu u ministra životného prostredia s prednesením žiadosti o udelenie výnimky a povolenie pre centrálny pamätník násilne obetiam stalinských gulagov.

Našou ďalšou prioritou je spolupráca s Občianskym združením Politickí väzni Zväz protikomunistického odboja, ako aj s organizáciou zastupujúcou členov VPNP PTP a vytvorenie spoločnej platformy, ktorá by bola základom pre budúce zjednotenie do jedného subjektu. Je nás totiž stále menej a toto je jediná cesta, ako zachovať odkaz obetí komunizmu a nedopustiť, aby sa na ne zabudlo. Je to však cesta veľmi zložitá a komplikovaná. Čas ukáže, či sa nám to podarí. S PV ZPKO máme v súčasnosti dobré vzťahy a konštruktívnu spoluprácu. Na základe dohody využívame kanceláriu PV ZPKO v Košiciach a uvažujeme o ďalších krokoch smerujúcich k prehĺbeniu našej spolupráce. Mám avizované pozvanie na republikovú radu PV ZPKO, ktorá by sa mala uskutočniť v októbri v Liptovskom Mikuláši. V záujme oboch organizácií je nanajvýš aktuálna novelizácia

Zákona o protikomunistickom odboji podľa zákona účinného od 17. novembra 2011 v Českej republike, kde účastníkom je okrem morálneho zadosťučinenia priznané aj finančné zadosťučinenie vo výške 100 000 Kč, vrátane zvýhodnenia dôchodkov.

Na záver chcem zdôrazniť – tak, ako na schôdzi v roku 2008, že jedinou schodnou cestou k obnoveniu kreditu bývalých odporcov komunizmu a obetí komunizmu je vzájomné porozumenie a spolupráca. Jedine početnou členskou základňou môžeme v súčasnej situácii ešte niečo dosiahnuť – či už v oblasti legislatívnej, sociálnej alebo v oblasti zdravotnej starostlivosti.

V našom prípade obzvlášť platí staré známe „v jednote je sila“. Modlím sa a chcem Vás úprimne poprosiť, aby sme z úcty k našim zosnulým sestrám a bratom rozvážne a zodpovedne rokovali na dnešnej členskej schôdzi a prijali to najlepšie riešenie.

Nech nám v tom Pán Boh pomáha.

Ďakujem Vám za pozornosť.